

Medlemmer af Inatsisartut Knud Kristiansen og Siverth K. Heilmann, Atassut
Inatsisatut
/HER

Svar på § 37 spørgsmål nr. 2011-148 til Naalakkersuisut om indhandlings- og produktionsanlæg i bydgerne

15. aug 2011
Sagsnr. 2011-053756
Dok. Nr. 700312

I medfør af § 37 i Inatsisartuts forretningsorden har du fremsat spørgsmål vedrørende indhandlings- og produktionsanlæg i bydgerne. Spørgsmålene er henvist til min besvarelse.

Postboks 269
3900 Nuuk
Tlf. (+299) 34 50 00
Fax (+299) 32 47 04
E-mail: apnn@nanoq.gl www.nanoq.gl

Spørgsmål 1 til Naalakkersuisut

Hvor mange indhandlings- og produktionssteder er på nuværende tidspunkt placeret i bydgerne?

Spørgsmål 2 til Naalakkersuisut

Hvor mange indhandlings- og produktionssteder placeret i bydgerne er på nuværende tidspunkt ejet af Selvstyrejede virksomheder?

Spørgsmål 3 til Naalakkersuisut

Hvor mange indhandlings- og produktionssteder i bydgerne ligger stille? Hvem ejer de stilleliggende indhandlings- og produktionsanlæg?

Svar på spørgsmål 1, 2 og 3

Jeg kan oplyse, at der på nuværende tidspunkt er registreret 38 indhandlingsanlæg, som er placeret i bydgerne i Grønland. Heraf ejer Royal Greenland A/S 13 anlæg og Arctic Green Food A/S (AGF) 11 anlæg. Derudover er en række anlæg, som hører ind under AGF, etableret med medfinansiering fra andre Selvstyrejede virksomheder. Hvorvidt et anlæg ikke er aktivt er et definitionsspørgsmål, men jeg kan oplyse, at 32 anlæg har haft indhandling i 2011. Af de 6 anlæg som ikke har indhandlet i år er 2 af anlæggene ejet af Royal Greenland, 1 anlæg er ejet af Sisimiut Fish og de sidste 3 anlæg er ejet af Arctic Green Food. Derudover er en mindre række anlæg ved Disko Bugten og forvaltningsområde Uummannaq privatejet.

Spørgsmål 4 til Naalakkersuisut

Hvor mange af indhandlings- og produktionsstederne placeret i bydgerne drives med økonomisk gevinst for ejerne?

Svar på spørgsmål 4

Naalakkersuisut går ud fra, at alle indhandlings- og produktionsanlæg drives med henblik på at opnå et økonomisk overskud. Det må formodes at gælde for alle ejere af disse selskaber, herunder for Royal Greenland A/S.

Der kan dog forekomme udsving i resultaterne for de enkelte anlæg. Royal Greenland A/S vurderer ud fra en koncernbetragtning den bedste økonomiske strategi for de enkelte anlæg. På denne baggrund beslutter Royal Greenland A/S, om anlæggene ønskes åbne, lukkede eller delvist åbne. På nuværende tidspunkt har Royal Greenland A/S fem anlæg, som ikke kan holdes åbent helårligt ud fra en driftsøkonomisk betragtning.

Herudover har Inatsisartut ønsket, at en række indhandlingsanlæg holdes åbne for at sikre opretholdelse af indhandlingsmuligheder lokalt for fiskere og fangere, selv om dette ikke giver mening ud fra en økonomisk betragtning. Dette gælder typisk på lokaliteter og i områder, hvor de alternative beskæftigelsesmuligheder er begrænsede. Derfor er der afsat midler på finansloven, for at kompensere ejerne af disse anlæg herfor. Kompensationen udmøntes via servicekontrakter med de pågældende ejere. I øjeblikket er der servicekontrakter med Royal Greenland A/S og Arctic Green Food A/S om opretholdelsen af indhandling på i alt 16 indhandlings- og produktionsanlæg.

For de anlæg, som er omfattet af en servicekontrakt med Selvstyret, pågår aktuelt en revisionsundersøgelse om den dermed forbundne økonomi. Undersøgelsen er ønsket af Finansudvalget. Når undersøgelsen er klar senere i år, kan Naalakkersuisut besvare spørgsmålet mere præcist.

Spørgsmål 5 til Naalakkersuisut

Anser Naalakkersuisut det som tænkeligt, at fx Royal Greenland A/S vil se det som fordelagtigt at sælge produktions og indhandlingsanlæg i bygder til private og/eller de lokale beboere?

Svar på spørgsmål 5

Royal Greenland A/S vurderer dels den bedste strategi for anlæggene som helhed, men også ud fra en konkret vurdering anlæg for anlæg. Dette sker ud fra et ønske om dels at sikre råvareadgangen, dels for at kunne skabe et økonomisk overskud ved aktiviteten. For det enkelte ejer vil salg af et anlæg, som alternativ til fortsat drift, principielt altid være relevant. Dette vurderes løbende af selskabet.

Grundlæggende er det mængden af råvarer og adgangen til råvarer, der er afgørende for, hvor mange, hvor og hvor store indhandlings- og produktionsanlæg, der kan drives rentabelt. Det samme gælder for beskæftigelsen i erhvervet. Eksempelvis peger Fiskerikommissionens betænkning fra 2009 på, at den vigtigste forudsætning for at øge indtjeningen, for den enkelte fisker og blandt ejerne af indhandlings- og produktionsanlæg, er strukturtilpasning. De nuværende tilskud til at opretholde indhandlingskapacitet via servicekontrakter bidrager til at forsinke en sådan udvikling og øger dermed faren for konkurrenceforvridning mellem anlæg med tilskud og anlæg uden tilskud.

Naalakkersuisut deler derfor Finansudvalgets skepsis om fortsat opretholdelse af indhandlingsanlæg gennem tilskud, og ser gerne en udvikling med større lokalt ejerskab af indhandlings- og produktionskapacitet. Naalakkersuisut har derfor lagt op til en gradvis udfasning af indhandlingstilskuddet. Fra 2014 har Naalak-

kersuisut fjernet midlerne fra finansloven. Naalakkersuisut vil desuden i den kommende tid gå ind i en nærmere dialog med Royal Greenland A/S om betydningen heraf i forhold til selskabets fremtidsplaner om fortsat ejerskab af anlæg, der i dag er omfattet af en servicekontrakt.

Spørgsmål 6 til Naalakkersuisut

Har det tidligere været forsøgt at frasælge indhandlings- og produktionssteder i byggerne til private og/eller de lokale beboere?

Svar på spørgsmål 6

Jeg kan oplyse, at der tidligere er solgt indhandlings- og produktionsanlæg. Eksempelvis har Royal Greenland A/S solgt to anlæg til Sisimiut Fish. KNI A/S har også overdraget deres anlæg til Arctic Green Food A/S. Der har desuden været overdragelse af anlæg til lokale interessenter. Der sker således løbende en privatisering, hvor anlæg overgår fra offentligt ejerskab til privat ejerskab. Økonomien i anlæggene beror dog ikke primært på ejerskabet. Økonomien afhænger af adgangen til mængden og kvaliteten af råvarerne i området, men naturligvis også af selskabets driftsledelse og dets evne til at sikre en afsætning af råvaren.

Spørgsmål 7 til Naalakkersuisut

Hvis ja: Hvad var resultatet af dette salg? Kunne de overdragne anlæg fungere på markedets principper uden offentlige tilskud?

Svar på spørgsmål 7

En række af de selskaber, som er blevet solgt til private investorer, er blevet støttet offentligt i form af servicekontakter, og kan derfor ikke siges at have kunnet klare sig på normale markedsvilkår. Som eksempel herpå kan nævnes Arctic Green Foods (AGF) bygdeanlæg. AGF har dog de seneste to år forøget deres omsætning. Det er min opfattelse, at dette er nået ved god driftsledelse og købmandskab, men de enkelte bygdeanlæg er fortsat under pres rent driftsomkostningsmæssigt. Det er AGF's ønske at kunne drive selskabet uden servicekontrakt fra og med 2014.

Spørgsmål 8 til Naalakkersuisut

Det er Atassut's tanke at der bør stilles en Landskasselånegaranti til rådighed for de private operatører, der gerne vil overtage et frasolgt indhandlings og/eller produktionssted i en bygd. Anser Naalakkersuisut en sådan finansieringsmodel som en farbar mulighed og har en sådan været forsøgt tidligere?

Svar på spørgsmål 8

Med hensyn til at stille Landskasselånegarantier til rådighed for private, der ønsker at overtage et indhandlingsanlæg, kan jeg oplyse, at det nuværende Naalakkersuisut ikke har planer om at indføre en sådan ordning. Dette skyldes først og fremmest, at Naalakkersuisut arbejder på helt at fjerne tilskud i form af servicekontrakter til indhandlingsanlæg. Indhandlingsanlæg, som ikke kan fungere på markedsmæssige vilkår, skal derfor ikke forvente at kunne opnå støtte fra de offentlige kasser. Naalakkersuisut ønsker ikke at være med til at fastholde ikke rentable virksomheder i et samfund, som har brug for udvikling på en lang række andre områder.

Med venlig hilsen

Ane Hansen